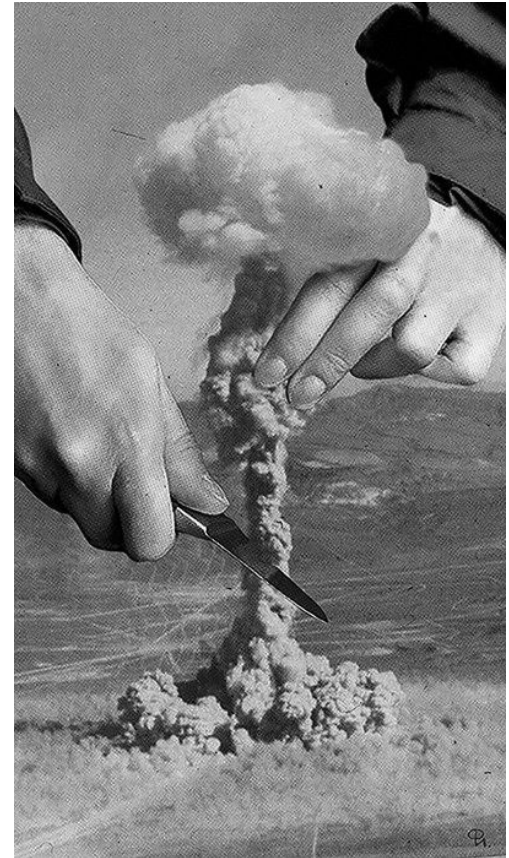

REDACTIONEEL

We zijn er weer. Net aan het einde van de winter (kunnen we het nog wel winter noemen met dit warme weer???). Want ja, het leven staat niet stil. Deze editie is wederom in pocket formaat na de vele positieve geluiden van de lezers hierover. Wie weet houden we het op halve edities of misschien wordt de volgende editie weer groot, wie weet, wij weten het nog niet in ieder geval. Wat wij wel weten is dat het een veelbewogen periode was. Ellendige oorlogen die door blijven gaan, gigantische protesten onder de meest autoritaire regimes, waanzinnige complottheorieën die op straat blijven verschijnen en massale protesten van boeren – deze helaas zeer reactionair van aard – om er maar een paar te noemen.

Er is een jaar voorbij met veel mooie momenten maar ook veel shit die hetzelfde is gebleven. Eén ding wat ook onveranderd is, is onze haat voor deze wereld en de drang naar vrijheid. Met de stukken hier zwart op wit hopen wij dan ook een pietsie beetje bij te dragen aan het verwezenlijken van dit verlangen. Wat mentale olie op het vuur van vrijheid. Dus blader snel door en lees in deze editie weer een verzameling gedachten, inzichten, twijfels en gefrustreerde pleidooien.

Onder andere een stuk over de klimaatcrises en een voorstel hoe hier over na te denken. Wat gedachten over de boerenprotesten van onze verslaggever Boy Zonderman, met een voorstel voor de toekomst. Ook wat enge ontdekkingen door kameraden uit Hamburg en over hoe op die

repressie gereageerd zou kunnen worden.

Een stuk uit een regio ten oosten van ons wat reflecteert op het internet en hoe wij als anarchisten onszelf kunnen positioneren tegenover die wereld, met wat gedachtes van RUMOER op deze reflectie. Daarnaast een stuk over de eeuwig aanwezige repressie, momenteel weer eens geïntensiveerd door de Italiaanse staat tegen anarchisten – enkel omdat geweigerd wordt zich de mond te laten snoeren. Maar natuurlijk ook nieuws van over heel de wereld om te eindigen met wat inspiratie.

Tot de volgende editie! Of hopelijk zien we elkaar eerder dansend om de brandende ruïnes van deze wereld als vuurvliegjes, wasberen en dwaze narren die zich warmen aan elkaar en het idee van een sociale en vrije wereld.

XXX RUMOER

PS Wij vinden het vet om deze publicatie gratis te kunnen verspreiden, niet alleen per post en in sociale ruimtes, maar ook op straat en op evenementen. Maar dat kost wel poen natuurlijk...

Als je kan, stuur ons al je spaargeld:

BIC: INGBNL2A NL75 INGB 0004253090 ten name van ITHAKA in Utrecht, in de beschrijving RUMOER

COLDFON

Rumoer. Anarchistische publicatie

Oplage Nederlands: 250

Oplage Engels: 250

Website: www.rumoer.noblogs.org

E-mail: rumoer@riseup.net

4

EEN KOMEND EINDE, ... OP NAAR HET BEGIN

9

REPRESSIE NIEUWS

**OVER DE HONGERSTAKING VAN ALFREDDO COSPITO
TEGEN 41BIS EN ZIJN LEVENSLANGE VERDOORDELING ZONDER DE
MOGELIJKHEID TOT VERVROEGDE VRIJLATING**

13

BOEREN WIJSHEID

15

ANARCHIE IN DE SPIEGEL WERELD?

18

ER ZIJN GEEN GEISOLEERDE BRANDSTICHTERS

22

HAMBURG: OBSERVATIE VAN ANARCHISTEN

27

WERELDNIEUWS VAN VER EN DICHTBIJ

ITHAKA

Wij moeten de situatie dus behandelen zoals deze is, hopeloos. Maar onszelf niet laten verleiden door groene alternatieven, institutionele oplossingen, techno-messiah's of verzanden in apathie. Laten we de wereld zien voor wat hij is. Het heeft geen zin om planmatig naar een revolutie toe te werken. Het is belangrijk om niet te wachten op oplossingen van hogerhand maar een directere aanpak te kiezen. Om ons heen kijken naar de kansen die er liggen en aan te vallen wat ons onderdrukt. En dit betekent dus niet dat het tijd is om politici aan te sporen tot werk of mensen te overtuigen van groene investeringen. Want het klimaat is misschien niet meer te redden, onze vrijheid is dat nog wel. En onze mogelijkheid tot het creëren van mooie momenten ook.

Dit kunnen we realiseren door zwakheden in het systeem te vinden en deze schakels aan te vallen. Kijk naar Rusland, waar het spoornet aangevallen wordt met kleine stekers die grote gevolgen hebben. Daarvan kunnen we leren en onze methodes verder ontwikkelen en uitbreiden. Zo kunnen we onze woede een uitlaatklep geven, en wraak nemen op hen die deze wereld verrot hebben gemaakt. Tegelijkertijd vinden we vreugde en vrijheid in de momenten dat we terug slaan.

En als het de komende winter te koud wordt door hoge energierekeningen, denk er dan aan dat een politiebureau in de hens de nachten en onze harten warm kan houden.

REPRESSIE NIEMANS

De repressieve maatregelen tegen anarchisten lijken te intensiveren en uit te breiden nu de noodtoestanden, oorlog, crisis, levenskosten en digitale kolonisatie een weg zonder blokkades zoeken. Ze scheppen een toekomst welke in toenemende mate wordt vormgegeven en bepaald door onzekerheid en gehoorzaamheid. De onverzettelijkheid van anarchistische ideeën, hun onwelwillendheid om een wereld van misère te hervormen, hun onvermogen om met de autoriteiten te onderhandelen, hun onwrikbare verlangen naar een wereld zonder uitbuiting, hiërarchie en afhankelijkheid zijn duidelijk het doelwit van hen die goed gedijen bij zulke misère. Wanneer we oog in oog komen te staan met de steeds meer wraakzuchtige en buitensporige repressieve slagen van de staat, wordt iedereen met een vrije wereld in hun hart en een actieve praktijk om dat tot leven te laten komen aangevallen. Vechten tegen de normalisering en de soepele transitie naar een realiteit waarin anarchisten, hun ideeën en hun praktijk nog meer tot zwijgen worden gebracht, waarin ze worden gestigmatiseerd en onderdrukt. Dit vechten wordt dan een kwestie van het geven van zuurstof aan onze voorstellen voor een leven zonder autoriteit, om ze te laten bestaan en verspreiden. Het gaat ons allen aan.

OVER DE HONGERSTAKING VAN ALFREDO COSPITO TEGEN 41BIS EN ZIJN LEVENSLANGE VERDOORDELING ZONDER DE MOGELIJKHEID TOT VERVROEGDE VRIJLATING

Op 5 mei 2022 werd de anarchist Alfredo in het 41bis gevangenisregime geplaatst in de Bancali gevangenis op Sardinië, Italië. Hij werd in 2012 gearresteerd voor een knieschot op de directeur van het grootste nucleaire bedrijf van Italië (een actie welke geclaimd werd door FAI/FRI nucleus Olga), hij is hiervoor veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf. Tijdens het spoedproces, nam Alfredo de verantwoordelijkheid voor de aanval op zich, hij verklaarde dat de horror van de nucleaire kernreactor ramp in Fukushima de urgentie om te handelen tegen de dodelijke atoom infrastructuur en de mensen die deze belichamen heeft vergroot. Terwijl hij nog vastzat in 2016, werd als onderdeel van Operatie Scripta Manet, Alfredo beschuldigd

van subversieve vereniging met terroristisch oogmerk en meerdere aanvallen. De rechtbank veroordeelde Alfredo en de kameraad Anna Beniamino tot 20 jaar gevangenisstraf.

kapot te maken door extreme sensorische deprivatie. De Italiaanse rechtsbanken begonnen dit regime toe te passen in de jaren negentig, op het hoogtepunt van de oorlog tegen de maffia.

In juli 2022 heeft de hoge raad van Turijn de tenlastelegging voor de explosieve aanval in 2006 op de carabinieri barakken in Fossano aangepast: Alfredo en Anna's beschuldiging hiervan werden veranderd in 'political massacre', wat automatisch een levenslange straf betekent. Er zijn meerdere elementen die toenmalig minister van justitie Carbatia ertoe brachten om voor het eerst het 41bis regime aan een anarchistische gevangene op te leggen; de basis van de beschuldiging –nog niet eerder werd iemand van 'massacre' beschuldigt terwijl er geen doden of gewonden vielen–, de voortdurende en krachtige bijdragen aan anarchistische discussies en publicaties, en de classificatie van de FAI als een terroristische organisatie en Alfredo als de leider hiervan.

41bis is een zwaar gevangenisregime welke gecreëerd is om alle communicatie met de buitenwereld onmogelijk te maken en om de gevangene lichamelijk en psychologisch

“Ik denk dat het essentieel is om solidariteit te tonen, op alle mogelijke manieren, aan de kameraden die geraakt worden door repressie. Om te vermijden openlijke solidariteit te tonen, vanwege de angst voor toenemende repressie, zou meespelen met het spel van Justitie zijn, het accepteren van hun logica. Een logica die ons steeds verder terug zou doen trekken, tot we gevangenen revolutionairen in de steek, of bijna in de steek zouden laten.”

Ivan in zijn brief van
25 september 2022

Deze gevangenisafdeling werd ontwikkeld om maffia bazen te isoleren en hun te verhinderen om orders naar buiten te blijven geven. Vanaf 2002 is de toepassing uitgebreid om ook terroristische en subversieve organisaties hieronder te kunnen plaatsen. In tegenstelling tot de versie van de staat, welke claimt dat dit regime slechts bedoel is voor het afsnijden van de communicatie, is 41bis een straffende en martelende afdeling.

De dagelijkse omstandigheden zijn als volgt: een individuele cel van 1,5 x 2 meter waarin al het 'non-es-sentiële' ontbreekt (bijvoorbeeld een maximaal aantal van 9 kledingstukken, en het aantal toegestane boeken, 4, mogen alleen uit de gevangenis bibliotheek komen). De ramen zitten boven zichhoogte en vaak, zoals bij Alfredo, zijn de cellen ondergronds; gevangenen mogen 1 uur luchten op een kleine binnenplaats met muren rondom en een hek bovenop. De gevangenen hebben recht op één bezoek per maand, alleen van familieleden, in een kamer

met video en audio surveillance en gescheiden door plexiglas. Wanneer de familie het niet redt om op bezoek te komen, mogen ze 10 minuten bellen maar de familie moet dat dan doen vanuit een politiebureau. Sociale activiteiten met andere gevangenen zijn 1 uur per dag toegestaan, en is met een beperkte groep van 4 gevangenen welke bepaald wordt door de gevangenis. Alle rechtszaken vinden plaats door middel van video-conferenties. Dit regime wordt voor 4 jaar per keer ingezet, zonder grens. De enige manier waarop de gevangene kan "bewijzen" dat ze de banden met hun organisatie verbroken hebben, en dus uit het regime gelaten mogen worden, is door te collaboreren met justitie.

In november 2021 zaten er 749 gevangenen in 41bis, verspreid over 12 gevangenis in Italië.

Op 19 december 2022 werd er door de Rechtbank van Toezicht in Rome, die de herevaluatie van Alfredo's bezwaar tegen de toepassing van het 41bis regime uitvoerden, bepaald dat zijn bezwaar ongegrond was.

Alfredo gaat door met zijn hongerstaking welke hij in oktober startte, totdat hij op de ene of de andere manier uit 41bis zal komen. Zoals hij zelf zei tijdens zijn verklaring in de laatste hoorzitting op 5 december 2022:

Ik zal slechts een paar zinnen spreken. Voordat ik voorgoed zal verdwijnen in de vergetelheid van het 41bis regime wil ik een paar dingen zeggen, waarna ik voor altijd stil

zal zijn. De rechterlijke macht van de Italiaanse republiek besloot dat ik, te subversief, niet langer de mogelijkheid mag hebben om de sterren en de vrijheid te zien. Voor altijd begraven met levenslange gevangenisstraf zonder de mogelijkheid tot voorwaardelijke vrijlating, waarvan ik niet twijfel dat jullie het me gaan geven voor de absurde aanklacht van "political massacre" voor twee demonstratieve aanvallen in het holst van de nacht, in afgelegen plekken, welke niet bedoeld waren en ook niet in staat waren om iemand te verwonden of te vermoorden en feitelijk ook niemand verwond of vermoord hebben. Ontevreden, zowel als een levenslange straf zonder mogelijkheid tot voorwaardelijke vrijlating, omdat ik doorging met het schrijven en collaboreren met de anarchistische pers vanuit de gevangenis, werd er besloten om mijn mond voor altijd te snoeren met de middeleeuwse maatregel 41bis, me veroordelend tot een eindeloze onzekere tijd wachtend op de dood. Ik zal het niet pikken en ik zal me niet overgeven, ik zal mijn hongerstaking voor het beëindigen van 41bis en de levenslange straf zonder mogelijkheid tot vervroegde vrijlating voortzetten tot mijn laatste adem, om de wereld te laten horen over deze twee repressieve gruwelen in dit land. Er zijn 750 van ons in dit regime en daar vecht ik ook voor. Aan mijn zijde mijn anarchistische en revolutionaire broeders en zusters. Ik ben gewend aan de censuur en rookgordijnen van de media, die als enige doel hebben om een monster te maken van alle radicale en revolutionaire opposanten.

Afschaffing van het 41 bis regime.

Afschaffing van levenslang zonder mogelijkheid tot vervroegde vrijlating.

Solidariteit aan alle anarchistische, communistische en revolutionaire gevangenen in de wereld.

Altijd voor anarchie.

Alfredo Cospito

SOLIDARITEIT BINNEN GEVANGENISSEN

Drie kameraden zijn mee gaan doen met Alfredo's hongerstaking. Vanuit de gevangenis van Terni, op 25 oktober, begon Sorroche zijn hongerstaking in solidariteit met Alfredo en alle gevangenen van sociale strijd wereldwijd. Ivan in Frankrijk, startte zijn hongerstaking op 27 oktober, terwijl Anna, opgesloten in de gevangenis Rebibbia in Rome, haar hongerstaking op 7 november startte. De anarchistische kameraden, stopten na een maand met hun hongerstaking. Op 22 december startte Ivan zijn hongerstaking in solidariteit met Alfredo weer.

SOLIDARITEIT BUITEN

Deze hongerstaking werd onmiddellijk en krachtig bijgestaan door een grote internationale en informele mobilisatie, welke de uitvoering van alle anarchistische methodes van solidariteit kent, van posters, teksten en evenementen tot strijdbare demonstraties, brandstichtingen, bezet-

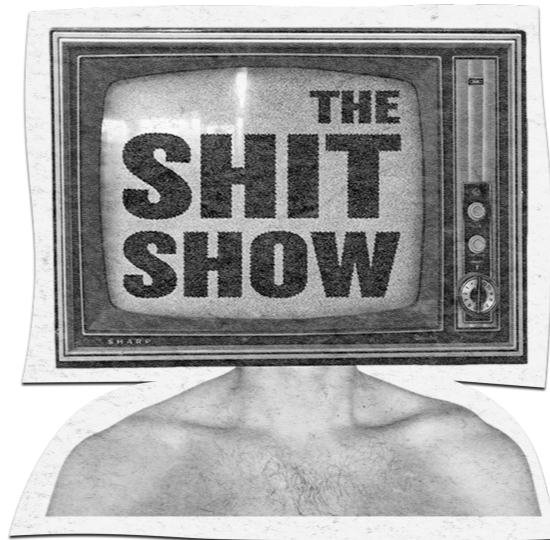
tingen en sabotages. Voor meer info actforfree.noblogs.org en de nieuwssectie van deze Rumoer.

Alfredo Cospito
C. C. "G. Bacchiddu"
strada provinciale 56 n. 4
Località Bancali
07100 Sassari
Italy

Anna Beniamino
C.C. femminile Rebibbia
Via Bartolo Longo, 92
00156 Roma
Italia

Juan Antonio Sorroche
Casa circondariale
Str. delle Campore, 32
05100 Terni TR
Italy

Ivan Alocco
N. d'ecrou 46355
Maison d'Arrêt de Villepinte
40, Avenue Vauban
93420 Villepinte
France

BOEREN WIJSHEID

Uit het woelige leven van je razende reporter Boy Zonderman. Terwijl hij zit te kakken komt onze sympathieke milieuvriendelijke held die moeder aarde zo'n warm hart toedraagt op een aantal slimme ideeën om de wereld van de boeren te redden en van de ondergang te behoeden. Of in ieder geval heeft hij door wat er mis gaat.

De klagende boeren hebben stront (stikstof?) in hun ogen, deze zomer stond er van alles in de fik, en dan helaas geen politiebureaus of datacenters, maar bossen en duinen. De hele boel was kurkdroog, en ondertussen durven zij nog vast te houden aan hun smerige tradities, van gif gebruiken tot eindeloze hoeveelheden dieren opsluiten voor menselijke consumptie. En 2023 lijkt niet echt een veel betere kant op te gaan.

Wie haalt het in z'n botte kop om een stelletje verwerende boeren te steunen? Hun zogenaamde strijd gefinancierd door banken en conservatieve lobby's; de slimste boeren hebben al gecash (miljoenen) en het land verlaten.

En inderdaad ja, krab jij jezelf ook maar eens achter de oren als je nog dierlijke producten eet. Met je grote woorden over vrijheid. Dieren in kooien gevangen houden voor jouw ranzige behoeftes. Melk drinken, laat staan vlees eten, gaat tegen al het mooie van de wereld in en wat deze zou kunnen zijn.

Het consumeren van dierlijke producten is, behalve voor de woestelingen die zelf de beestjes durven op te sluiten of te vermoorden, oorzaak van technologische schaalvergrotingen. Je subsidieert miljoeners die graag de natuur vernietigen met chemische troep, het uitrijden van schijt – miljoeners die al jaren gespekt zijn door de gevestigde orde hier. De boerenlobby, en ook de zogenaamde protes-

ten, worden al sinds mensenheugenis betaald door grote veevoederbedrijven (denk importeurs van Braziliaans regenwoud-soja) en de grootste boerenbedrijven. Ik hoorde dat 1 op de 6 boeren miljonair is.

De rijken zijn onze alleroudste vijanden (of waren het nou de controleurs van de staat?).

Maar het eten van vlees is niet alleen slecht voor je anarcho-karma. Een kalkoenenboer in het oosten van het land met 25.000 kalkoenen veroorzaakt met zijn bedrijf meer stikstof dan alle automobilisten samen bespaard hebben met het langzamer gaan rijden (iedereen van 130 naar 100 km per uur op de snelweg).

Het is een handig fabeltje van die huilboeren om te zeggen dat mensen hier van hun afhankelijk zijn voor het dagelijkse eten; 60 % van het vlees dat ze ‘produceren’ wordt aan het buitenland verkocht. Net als het overgrote deel van de paprika teler in het westland die in z’n eentje genoeg paprika’s kweekt voor dit hele snertland (geen grap). Dat ‘we’ zonder de boeren geen eten meer zouden hebben, is bullshit. Maar, zonder de conservatieve boeren zou de natuur een vreugdedansje doen. De wurmen en de bijtjes zouden een “punk pogo halve liter bier de hele nacht door” feest organiseren.

De retoriek van de boeren is nationalistische troep, en

wanneer gaan die tokkies op de viaducten inzien wie de werkelijke vijanden van de mensheid zijn? De rijken, degenen met macht – en daar horen ook flink wat boeren bij. De arbeiders en de boeren zoals ten tijde van de Russische revolutie besproken werden, als onderdeel van een sociaal revolutionaire strijd, zijn al lang verleden tijd. Eerder zijn we nu in de tijd van capuchonjeugd en arbeidsmigranten. En dan is de grootste vraag voor jou, en wellicht een goed voornemen voor het komende jaar, om uit te zoeken wat hier een redelijk antwoord op is. We schrijven bij deze een stemming uit om koers te zetten voor een anarchistische respons op zowel de groene reformisten met havermelk-cappuccino’s als de rechtse malloten op klompen.

Stemmen kan op onze al onze social media kanalen:

- Een gigantische ‘capture the flag’ wedstrijd om al die enge vlaggen te verwijderen
- Het massaal collectiviseren van vervuulende bedrijven om er fijne woonruimte van te maken
- Alle van Moof fietsen en dreig-trekkers op een groot vreugdevuur pleuren

ANARCHIE IN DE SPIEGEL WERELD?

RMR: Dit is een tekst uit Zündlappen, een anarchistische publicatie in de Duitse taal. Na de tekst volgen wat van onze gedachten over het onderwerp.

WAAROM HET INTERNET ALS "PLEK" VOOR ANARCHISTISCHE DISCUSSIE NIET HEEL INTERESSANT IS VOOR ZUNDLAPPEN EN WAAR WE OP FOCUSSEN WANNEER WE MEEDOEN IN DE DISCUSSIES DIE DAAR PLAATSVINDEN

In verschillende mate en vanuit verschillende standpunten, hebben we deelgenomen aan anarchistische discussies welke in de afgelopen jaren op het internet plaatsvonden, we hebben ze geobserveerd en onze ervaringen aan dit soort discussies gerelateerd. In dit proces kwam steeds de vraag op van de betekenis ervan omdat in tegenstelling tot de vaak veel meer vruchtbare discussies die we face to face hebben, er niet te verwachten valt dat uitwisselingen op internet al te veel spanning, affiniteit of vijandigheden opleveren. Dat laatste dan misschien wel als een bizarre sociale media roddel, in plaats van

dat deze discussies dan op de een of andere manier de analyses van diegenen zouden versterken, of dat ze op z’n minst leuk zouden zijn. En ook al wordt er gezegd dat het internet mensen van over de hele wereld met elkaar in contact brengt is het opvallend -en wie is er echt verbaasd? - dat de weinige relaties die werkelijk begonnen zijn met behulp van het internet, net zo gemakkelijk in de echte wereld gestart hadden kunnen worden, omdat ze elkaar hier en daar al eens tegen gekomen waren zonder het te weten.

Tegelijkertijd echter, kunnen we opmerken dat er in de diepte van het internet, vaak in dieptes waarin geen van ons zich ooit bevonden hebben, er soms wel spannende discussies plaats lijken te vinden, zelfs voor diegenen onder ons die stijf en minder progressief zijn en fundamenteel vijandig tegenover technologie staan, die draaien om dezelfde en vergelijkbare onderwerpen die ons bezighouden. Het is interessant dat deze discussies vaak plaatsvinden in totale onwetendheid van elkaar. Soms verschijnen er vertalingen van teksten op het internet die tientallen jaren geleden werden vertaald maar bijna nergens te vinden zijn behalve in de zeer tastbare anarchistische archieven. Soms zelfs vertalingen van teksten die nog steeds actief op papier verspreid worden. Maar zelfs met de hier beschreven tendens, namelijk dat het internet

en de discussies die daar plaatsvinden onwetend zijn betreffende de discussies die daarbuiten plaatsvinden (wat mij het overgrote deel lijkt), is er ook een omgekeerde onwetendheid van wat er de hele dag lang gepubliceerd en bediscussieerd wordt op het internet en wat nooit op papier gedrukt zal worden behalve op de geïsoleerde printjes van een paar mafkezen die het internet raadplegen maar geen tekst van beeldschermen lezen. Kortgezegd, er zijn twee werelden. Eentje in welke mensen elkaar face to face treffen, waarin kranten, brochures en boeken van hand tot hand gaan, in welke posters geplakt worden en graffiti geverfd wordt, waarin mensen elkaar beledigen, en in welke, - men moet dit aspect niet onderschatten – je je tegenstander in de ogen moet kijken, net zo goed als dat je gebruik kan maken van andere vormen van communicatie in plaats van woorden of in aanvulling hierop. En een wereld waarin teksten, beelden en video’s hun toeschouwers vooral vinden door algoritmes, in welke alles altijd potentieel toegankelijk is op hetzelfde moment en daardoor de indruk geeft dat je alles weet, en waarin veel dingen uitgedrukt

worden in memes en slogans, waarin actie alleen bestaat in de vorm van afbeeldingen, waarin er beledigingen zijn, maar mensen elkaar niet in de ogen hoeven te zien, en ook niet de mogelijkheid hebben om hun emoties te uiten met meer solide argumenten. Een wereld welke ooit een spiegel was van de ander, maar welke nu een eigen leven heeft ontwikkeld, die zichzelf heeft gescheiden van de materiële ondergrond op vele manieren, en waarin er toch levendige discussies en zelfs anarchistische posities bestaan. En ook al zijn er vele pogingen gedaan om de grenzen die de ene wereld van de andere doen scheiden te vervagen, en sommige projecten daar succes in hebben gehad, blijven discussies steeds meer binnen hun eigen respectievelijke kringen. Dit kan voortkomen uit gemakzucht of omdat de afstand tussen ons eigenlijk groter is dan het soms lijkt. Of het wel of niet gebeurt, en of er startpunten zijn in een discussie op het internet die tot iets echts lijden, is zeker niet iets dat wij definitief kunnen concluderen vanuit ons perspectief, maar we hebben er sterke twijfels over.

Tegelijkertijd heeft het recente verleden zonder twijfel bevestigd wat ergens anders altijd al zeker was: het internet gebruiken om ideeën te verspreiden opent vele nieuwe mogelijkheden voor verschillende vormen van repressie. Omdat iedereen, niet afhankelijk van hun eigen locatie, zonder onderscheid toegang heeft tot wat er gepubliceerd wordt, van de anarchist tot de smeris, van het linkse type tot de rechtse vijand, van de journalist tot de amateur-detective, van de stille tot de sociale gerechtigheid strijder, en dit allemaal zonder het op te hoeven brengen om over de drempel van één van de kamers waarin ze onvervalste anarchisten tegen het lijf lopen te stappen. De teksten die op internet gepubliceerd worden kunnen ook veel gemakkelijker geanalyseerd worden, geclassificeerd, geëvalueerd en vervolgens belasterd, vervolgd, (schijnbaar) toegeschreven aan bepaalde milieus en mensen, etc. Daarnaast kunnen de drempels lager worden om ongegronde beschuldigingen te doen of zelfs distantieering in de vorm van (slechts zogenaamd geïnformeerde) speculaties of informatie uit roddels en bepaalde subculturen, welke snel toenemen op het internet, alsof deze drempels nooit bestonden toen deze mensen in het begin op het internet bereikt werden. Maar zelfs als deze duidelijk negatieve aspecten van de verschuiving van de anarchistische discussie naar het internet zeker een rol spelen, nu we onze interesse verloren hebben, zullen deze overwegingen hier verder niet gemaakt worden.

In elk geval hebben we sterke twijfels dat het cyberneti-

sche netwerk gebruikt kan worden voor onze doelen, namelijk om de strijd tegen overheersing te intensiveren en zodoende relaties op te bouwen welke ons hierin sterken en om elkaar te treffen in die momenten wanneer onze kracht ons verlaat. Ja, zelfs voor de ontwikkeling van onze analyses hebben de discussies op het internet weinig bijgedragen in al deze jaren. Het is niet onze wereld die doorschijnt door de glasvezel-kabels en daarom hebben we weinig interesse in het degenereren van onze ideeën tot een flauw schijnsel aan het einde van de kabel.

En toch: Is de realiteit ... Digitaal? Cybernetisch? Nee, nog niet. We ontmoeten nog steeds echte mensen en niet slechts robots en drones wanneer we onze ideeën als kranten en flyers in de straten van de steden verspreiden, sommige mensen kijken nog op van hun smartphones wanneer we posters plakken en pauzeren een moment om te lezen wat er geschreven is, en we houden ook nog steeds onze discussies niet exclusief binnen de cirkel van de weinige overgebleven anti-technologie kringen. Maar als we proberen realistisch te blijven, is het ook waar dat veel potentiële maatjes niet eens meer door hebben wat er buiten het cybernetische netwerk gebeurt, terwijl wij zelf – niet dat we daar iets aan willen veranderen – alleen maar horen over hun discussies van de verhalen van hen die het internet enthousiast afzoeken in de (wat hopeloze)

Tekst gaat verder op pagina 20 >

ER ZIJN GEEN GE- ISOLEERDE BRAND- STICHTERS

Via Indymedia Lille

Een anarchistische kameraad, Ivan, is gearresteerd in de Parijs regio op 11 Juni 2022. Hij wordt verdacht van brandstichting van meerdere auto's; auto's met diplomatieke kentekens, auto's van rijken, van Enedis (De stroomnet beheerder in Frankrijk) en van anderen. Wij beschouwen de brandstichting en sabotage van auto's, zendmasten, hoogspanningsmasten en doelwitten van bedrijven als een strategie in de internationale anarchistische strijd.

De alomtegenwoordigheid van onze vijanden maken ze ook kwetsbaar. Sommige doelwitten lijken onbereikbaar, maar toch zijn al hun tentakels een Achilles's hiel. Als een hoofdvesting moeilijk te bereiken is, kunnen we één van hun vele auto's affikken, net als haar andere vestigingen en haar stroomtoevoer. Wij vinden vreugde in het afhakken van deze tentakels, alleen of in groepen, met of zonder opeising, met de middelen die we voor ons vinden of meer

geavanceerde technieken. Op deze manier vallen we de structuren van overheersing aan.

Deze aanvallen vinden continue en overal plaats, omdat ze te kopiëren zijn en de doelwitten te vinden zijn op elke straathoek. Wij vallen aan omdat we de horror van deze wereld niet accepteren, omdat het onze manier is van solidariteit tonen, omdat we een kortrel zand in de tandwielen van de machtsmachine willen gooien. Om al deze redenen brengen deze aanvallen ons vreugde.

**SOLIDARITEIT MET
ANARCHISTISCHE
GEVANGENEN!**

**VRIJHEID
VOOR ALLEN!**

**VOOR DE
AANVAL!**

Een aantal anarchisten, juli 2022

OBSERVATIE VAN ANARCHISTEN

ANALYSE VAN HET DOSSIER OVER DE SURVEILLANCE VAN DRIE ANARCHISTEN

Van het Counter-Surveillance Resource Center.

In Duitsland is de staat verplicht om een officiële melding te doen aan mensen die onder surveillance zijn geplaatst wanneer er geen onmiddellijk vervolg wordt gegeven aan de maatregelen (in Duitsland wordt hier onder andere het af luisteren, het volgen van mensen en surveillance camera's bij huizen mee bedoeld ...). Als de onderzoekers het bewijsmateriaal niet wensen te gebruiken in daaropvolgende juridische procedures tenminste. Dit is wat er recentelijk gebeurd is met drie anarchisten in Hamburg. In november 2021 werden drie anarchisten uit Hamburg op de hoogte gesteld van het feit dat ze onder surveillance waren geplaatst door de Veiligheidsdiensten van de Regionale Recherche van Hamburg, gedurende twee verschillende periodes. Deze maatregelen zijn een voortzetting van de zogenoemde "Parkbank" procedure. (zie rumoer NR 2). Het is aannemelijk dat de autoriteiten deze mensen als "dreigingen" beschouwen.

Dit bericht aan de drie anarchisten bevatte naast melding

van twee periodes onder surveillance – een aantal maanden in de winter van 2020/2021 en twee weken aan het einde van de zomer van 2021 – ook de dossiernummers en informatie over de maatregelen. De beschrijving omvatte "langdurige surveillance" en "dataverwerking met technische middelen", volgens de documenten heeft dit "enkel buitenshuis" plaatsgevonden.

Daaropvolgend zijn de dossiers aangevraagd. Dit verzoek werd beantwoord door politieagente Rönck. Zij is bekend bij de zogenoemde Parkbank procedure als lid van de Veiligheidsdiensten van de Regionale Recherche van Hamburg, waar ze (volgens een briefhoofd) de leiding heeft over "Operationeel Dreigingsmanagement". De maatregelen waren ter preventie van risico's in de zin van de "Wet op de gegevensverwerking van de politie (PoIDVG)". De politie is theoretisch (en ook juridisch) verplicht de betrokkenen binnen één jaar na het einde van de genomen maatregelen te informeren. Echter, er zijn een aantal uitzonderingen op de regel. De rechtbank kan uitstel van notificatie toestaan na 12 maanden. Daarnaast kan deze

plicht vervallen als de maatregelen tot een voorprocedure hebben geleid. Ten slotte kan de politie de informatie simpelweg onder het tapijt vegen. In dat laatste geval informeren ze niet en kan de informatie (theoretisch) niet officieel gebruikt worden. Maar dat ze zich aan hun eigen wetten zouden houden is niet te verwachten en zelfs als dit wel zo zou zijn, is dit geen geruststelling.

We kunnen de informatie in zulke stukken niet vertrouwen net zo min dat we de informatie die we vinden in de voor ons toegankelijke gerechtelijke documenten kunnen vertrouwen – al helemaal gezien dit informatie is die de smeris uiteindelijk vrijwillig weggeeft en het dus alleen de informatie is die ze willen geven. We moeten aannemen dat geen van beide periodes onder surveillance, noch de middelen gebruikt of de grootte van de verzamelde data (surveillance rapporten etc.) daadwerkelijk compleet of

correct gemeld zijn. In één van de mappen die we gekregen hebben, bijvoorbeeld, zat geen enkele pagina met surveillance verslag – het zou dus nogal naïef zijn om aan te nemen dat de smeris bij hun onderzoek juridisch toegestane maatregelen simpelweg achterwege hebben gelaten.

Met de documenten die op deze manier verkregen zijn, moet, naar onze mening, met de nodige voorzichtigheid worden omgegaan. Wij denken dat een ieder zich serieus moet afvragen of dit soort werk van de smeris echt in zijn geheel gelezen moet worden. Waarop hopen wij met het lezen van stukken met daarin zulke smerige inbreuken in onze levens? Welke plek willen we geven aan de informatie die de smeris over ons verzameld heeft? Waar kijken we wel naar en wat laten we vrijwillig buiten beschouwing om deze zaken hun gedoelde "publiek" te ontszeggen? Het moge duidelijk zijn dat van de meeste dossiers informatie opgedaan kan worden over hoe de autoriteiten te werk gaan tegen ons en dus waarschijnlijk ook tegen anderen, en deze kennis is belangrijk om over te brengen.

Tegelijkertijd geeft de smeris natuurlijk alleen de informatie door welke ze door willen geven. Hoe dan om te gaan met deze spagaat? Omdat het erg smerig kan zijn om zulke teksten te lezen over je persoonlijke leven, wat hun visie op je persoonlijke leven is, en wat dat met ons kan doen. Maar tegelijkertijd is het belangrijk om informatie door te geven die uit deze verzameling gedestilleerd kan worden.

genomen vanaf de weg en waarschijnlijk met een hoge resolutie camera. De informatie die aan ons gegeven is, en in het bijzonder de informatie die ons niet gegeven is, laat duidelijk een grote marge voor interpretatie over.

Wij willen met klem adviseren om dit alles met voorzichtigheid te behandelen. Speculaties, veronderstellingen en halve theorieën doen meer kwaad dan goed. De smeris en andere autoriteiten observeren onze levens en onze strijd – ze observeren ons en verzamelen data waar ze kunnen of waar we hen data laten verzamelen. Dit is niets nieuws. De classificatie van een “bedreiging” is geen juridische categorie maar een bodemloze bron voor geheime diensten. De maatregelen die worden genomen blijven hetzelfde. Noch in de toepassingen of in de dossiers komt dit concept überhaupt terug.

Wij willen ook voorstellen om een vermogen te ontwikkelen voor acties tegen zulke aanvallen en inbreuken – wij geven duidelijk voorkeur aan een offensieve en collectieve benadering van dergelijke maatregelen in plaats van het alternatief: in je eentje rotzooi trappen. Het is belangrijk dat wij elkaar informeren over inzichten in de procedures van de geheime diensten – zelfs als deze informatie incompleet is en met voorzichtigheid behandeld dient te worden. Het is belangrijk dat we repressie niet begrijpen of confronteren als een individueel probleem. Het is niet enkel een aanval op een paar individuen gecategoriseerd door bepaalde denkbeeldige verzinsels van de smeris,

maar een aanval tegen iedereen die rebelse relaties en projecten onderhouden. En het is belangrijk dat we ons niet gek laten maken door repressie maar dat we een bewuste en heldere manier ontwikkelen om hiermee om te gaan. Wij willen niet gedefinieerd worden door de repressie tegen ons – dit betekent ook dat we niet gedwongen willen worden in de rol van deskundigen. Een manier om dit te bereiken is dat andere kameraden in strijd, die ook repressie ondervinden, hun ervaringen en processen delen en dat we een collectieve manier ontwikkelen van omgaan met dit soort zaken.

Net zoals wij niet geïntimideerd zullen worden zullen we ook niet afgestompt of kil worden in het gezicht van repressie. Laten we doorgaan met delen, luisteren naar elkaar en elkaar ondersteunen. Wij denken dat het belangrijk is om een duidelijke positie in te nemen, we moeten de surveillance op onze levens en die van onze vrienden, familie, bureaus etc. zien voor wat het is.... Een aanval! Het is duidelijk voor ons dat dit een consequentie is van de heersende omstandigheden en onze strijd ertegen. En toch blijven het constante grensoverschrijdingen en inbreuken in onze levens die ons bang moeten maken en ons zouden moeten laten reflecteren op onze ideeën en beslissingen.

Hun doel is om sociale en revolutionaire strijd te doen stoppen.
Ze zullen hierin nooit slagen!

WERELD NIEUWS VAN VER EN DICHTBIJ

RUMOER maakt een min of meer willekeurige selectie van nieuws. Een aantal van de teksten zijn ingekort [...], je kan de volledige teksten vinden op de vermelde bronnen.

AFGELOPEN ZOMER

Amsterdam - Politie grijpt in bij demonstratie in Noord
(via: bronnen)

Volgens buurtbewoners viel de politie de demonstratie voor anarchie van rond 150 mensen plotseling aan. De politie verklaart dat meerdere demonstranten spullen hebben vernield. “Ze waren niet voor rede vatbaar, ze plakten stickers op auto’s en spoten met graffiti op muren”, zegt de politie. “Daarnaast hadden ze een spandoek bij zich met daarop de tekst ACAB”.

Dublin, Ierland - Statement about action against cops in Dublin Pride
(via: antisocialmedia)

Toen de politie op 25 juni meeliep in de Dublin Pride Parade en gevierd werden door bedrijfs- en liberale gays, besloten wij om hun feestje te verpesten. Bedrijven en politie hebben geen plek in Pride. Een groot deel van onze gemeenschap heeft nog steeds op dagelijkse basis te maken met aanvallen van de politie. Zij zijn medeplichtig, als ze al niet een sleutelrol spelen, in onze onderdrukking. Tegelijkertijd worden ze uitgenodigd om mee te lopen in een parade die geboren is uit een strijd tegen hun. Zijn jullie Stonewall vergeten? Wij niet. Dat is waarom we ze op de 25e Juni verwelkomden met rookbommen en fakkels. Geleid door sekswerkers en hun medestanders, werd deze actie uitgevoerd als vergelding voor het geweld dat zij tegen onze gemeenschap uitoefenen. [...] Niets hiervan is in de media verschenen, De politie heeft moeite gedaan om verslaglegging van acties tegen hen tegen te houden, zowel tijdens de Pride als elders. De media laten blije bewakers gezellig samen met politici en de bazen van Dublin Pride zien. Ze laten ons vriendelijke gezichten zien en regenboog gekleurde versieringen om ons af te leiden van de schade die zij onze gemeenschap brengen. Deze actie zou niet stilgezwegen moeten worden, niet uitgeveegd worden. Politie die meeloopt in de

Pride is geen progressie. Politie heeft geen plek bij onze bevrijding. ACAB.

Volgende keer zullen het weer “stone walls” zijn, steen voor steen.

Some Angry Cunts

Sri Lanka – protesten en afgebrande huizen van politici

(via meerdere bronnen)

Demonstranten in Sri Lanka kregen te maken met traan-
gas, waterkanonnen en de noodtoestand terwijl zij het
kantoor van de president bestormden. Andere mensen

braken in bij televisiestudio's, terwijl de politieke en eco-
nomische crisis tot een climax leek te komen. De woede
kwam eerder deze maand tot uitbarsting toen tienduizen-
den mensen de straat opgingen in Colombo. Er werden
toen meerdere huizen van politici in de fik gezet.

Atlanta Bos, Verenigde Staten, 2022

Atlanta Bos, Verenigde Staten – Bevers knagen ruim 12 meter aan houten surveillance palen kapot

(via scenes.noblogs.org)

...We merkten op dat de politie gisteren een witte werk-
wagen met boomlift escorteerden om een hele grote en
ongeveer 25 meter hoge houten paal langs de door-
gaande weg in zuid Atlanta nabij de gevangenis ruïne te

plaatsen, het leek op een grote surveillance toren voor op
grote hoogte.... Wij bevers houden toevallig HEEL ERG
van een goede hardhouten paal, en we zullen er zeker
meer neerknagen als jullie ze brengen! Bedankt voor de
snack APD! We hebben wat restjes voor jullie achterge-
laten langs de kant van de weg, in wat lijkt op een berg
gebroken surveillance camera's... In solidariteit met de
verdedigers die de boel op orde houden in het bos van
South Atlanta,
De Bever Gang

Mongolie, Dundgovi – mijnbouworganisatie gesabo- teerd

De waterleidingen en de elektriciteitsvoorzieningen van
een mijnbouwbedrijf werden gesaboteerd. Dit gebeurde
voor het aanstaande bezoek van een groep ingenieurs
en veiligheidsagenten; zij willen onderzoek doen naar de
mogelijkheden tot het mijnen van uranium. Uranium mij-
nen zorgen voor grote problemen voor het leven in de di-
recte omgeving, bijvoorbeeld door waterputten die droog
komen te staan.

Hambacher forest, Germany – 7 jachthutten gesloopt *(via actforfree.noblogs.org)*

De afgelopen volle maan wilden we die klote jagers boos
maken. Daarom vielen we de jachthutten aan. 5 daarvan
zijn helemaal kapot en 2 van metaal zijn deels kapot. We

hebben geen foto's gemaakt want we haten technologie.
SOLIDARITEIT MET DE NIET-MENSEN DIE ZICH VER-
ZETTEN TEGEN MENSELIJKE ONDERDRUKKING
SOLIDARITEIT MET DE MENSEN VAN HET NORA BOS
DIE ZICH VERZETTEN TEGEN DE ONTRUIMING
SOLIDARITEIT MET DE ANARCHISTEN, NIHILISTEN
EN ANTISPECICISTEN IN DE GEVANGENIS

Libanon – Series van 'bankovervallen' *(via random media)*

Mensen zijn naar banken toegegaan om hun geld op te
eisen. Op een paar dagen van de afgelopen maand liep
het aantal overvallen op tot 5 per dag. Mensen kunnen al
een hele tijd geen geld opnemen en hebben nu wapens
opgepakt en zijn het geld gaan halen. Getuigen hielpen
ze en moedigden ze aan. In het land leven nu meer dan
75% van de bevolking in absolute armoede. Covid en de
ammonium nitraat explosie in Beiroet hebben alles nog
verergerd – dit heeft nog eens 300.000 mensen dakloos
gemaakt.

Loenen - Brand in zendmast langs A50 *(via bronnen)*

Een zendmast langs de A50 bij Loenen heeft afgelopen
nacht in brand gestaan. Het vuur werd opgemerkt door een
automobilist. De brand woedde op zo'n 15 meter hoogte.
Het is de tweede keer in een jaar tijd dat de mast in brand

staat. De politie houdt ook nu rekening met brandstichting, De zendmast heeft forse schade opgelopen.

bus werd geblokkeerd door mensen en pallets, ook lieten mensen de banden leeglopen.

Amsterdam, oktober 2022

OKTOBER

Amsterdam – confrontatie met de politie tijdens ADEV
(Via bronnen)

Bij een streekrave tegen gentrificatie liep het uit de hand. Stillen gingen mensen oppakken met verschillende redenen: van stickers plakken tot openbaar drugsgebruik en een clown die zei: 'he, collega's'. Bij één van deze arrestaties stuitten zij op verzet en werden ze zelf aangevalen met duwen, trekken, slaan en bierblikjes. Een stillen

Iran, oktober 2022

Iran – Opstand in Iran na een politimoord
(via bronnen)

Op 13 september werd de 22 jarige Jina Mahsa Amini gearresteerd in Teheran voor het niet opvolgen van wetten betreffende kledij. In de dagen daarop braken er massademonstraties uit door heel Iran tegen deze politimoord. Er staan 29 van de 31 Iraanse provincies in de fik. De protesten gaan nog steeds door. Politieauto's worden omgegooid. De politiebureaus werden bestormd en in de fik gezet. Vele mensen zijn hun leven verloren door bruto politiegeweld. De opstand ging door, ook al werd het internet

grotendeels afgesneden door de staat.

Duitsland – Sabotage treinkabels
(via random media)

Op zaterdagochtend stond het treinverkeer in Noord-Duitsland urenlang stil, nadat de essentiële kabels voor radiocommunicatie waren doorgeknipt. Ook de glasvezelkabels waren beschadigd, waardoor het back-up systeem was uitgevallen.

Alphen aan den Rijn - Ontsnappingspoging met lakens uit gevangenis
(via random media)

In Alphen aan den Rijn werd een ontsnappingspoging gedaan uit de gevangenis op de ouderwetse manier: er hing een touw van aan elkaar geknoopte lakens vanaf het dak van de gevangenis naar de buitenmuur. Hoe aan zoveel lakens gekomen kon worden is niet duidelijk. Degene die probeerde te ontsnappen had ook de ruit en de tralies uit zijn cel verwijderd. Helaas werd hij binnen de muren van de gevangenis gesnapt en in de isoleercel gezet.

Alphen, oktober 2022

Amsterdam - avond vol ongeregeldheden in Osdorp
(via random media)

De Mobiele Eenheid is rond 22.15 uur ingezet in Osdorp. Dat gebeurde nadat jongeren urenlang voor onrust zorgden door onder meer zwaar vuurwerk af te steken en vernielingen te plegen.

JANUARI

Den Haag - Onaangemelde demonstratie voor De Samenschooling

(via indymedia.nl)

Al maanden verzet De Samenschooling zich tegen het voornemen van de gemeente Den Haag om van hun sociaal centrum aan de Beatrijsstraat 12 in Moerwijk een bedrijfsverzamelgebouw te maken.[...]We zijn de straat op gegaan met woede omdat weer een zelfgeorganiseerde en solidaire ruimte zal worden verslonden door staat en kapitaal. Onze demonstratie is een bijdrage in de strijd voor De Samenschooling via een andere route, onze steun voor het sociaal centrum beperkt zich niet tot de manieren en regeltjes van de staat.[...]De gemeente eiste dat De Samenschooling op 6 januari leeg moest zijn. Nou hier zijn we dan, in het centrum van de stad, wen er maar aan!
anarchisten